

for en autoriseret sundhedsperson i medfør af reglerne i centralstyrelseslovens § 5 a, hvorefter Sundhedsstyrelsen enten kan påbyde en autoriseret sundhedsperson at ændre en kritisabel faglig virksomhed eller indstille til indenrigs- og sundhedsministeren, at den pågældende sundhedspersons virksomhedsområde indskrænkes delvist. Bestemmelsen kan først bringes i anvendelse, når enten Sundhedsvæsenets Patientklagenævn eller domstolene har taget stilling til de faglige forhold.

Anvendelsen af centralstyrelseslovens § 5 a er ikke betinget af, hvor mange sager, der tidligere er afgjort af Patientklagenævnet. Sundhedsstyrelsen skal efter bestemmelsen vurdere, hvorvidt der er tale om en sådan grad af kritisabel faglig virksomhed, at der skal udstedes påbud om at ændre en virksomhed, eller der skal foretages en indstilling om indskrænkning af virksomhedsområdet. Bestemmelsen vil typisk kunne anvendes, hvor der foreligger gentagne overtrædelser, men vil alt efter sagens konkrete beskaffenhed også kunne anvendes i situationer, hvor en sundhedsperson har fået en enkelt kritisk udtalelse fra Patientklagenævnet. I øvrigt henhører spørgsmålet om fratagelse af autorisation endeligt under domstolene, jf. centralstyrelseslovens §§ 6-9.

Spm. nr. S 4177

Til socialministeren (3/6 04) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren kommentere, om der i serviceloven er en forskelsbehandling, således at patienter, som er blevet opereret for kræft i munden, ikke gratis kan få efterbehandling i modsætning til patienter, som har været i kombineret efterbehandling med enten kemo- eller strålebehandling?«

Svar (10/6 04)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det fremgår ikke af spørgsmålet, hvilke typer af efterbehandling der tænkes på.

Serviceloven indeholder ikke særlige bestemmelser, der vedrører efterbehandling af de i spørgsmålet nævnte former for kræftbehandling.

Hvis spørgsmålet hentyder til behandling i form af støtte til tandproteser, kan jeg oplyse, at tandproteser tidligere har været omfattet af servicelovens § 97, stk. 4, men at denne støtte fik hjemmel i lov om tandpleje i forbindelse med folketingets vedtagelse af forslag til lov om ændring af lov om tandpleje m.v. den 13. december 2000 (L 88). Lov om tandpleje m.v. hører under Indenrigs- og Sundhedsministeren.

Jeg kan supplerende oplyse, at efter § 82 i lov om aktiv social politik kan kommunen yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Der kan kun ydes hjælp, hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velgrundet.

Der skelnes ikke efter denne bestemmelse mellem forskellige typer sygebehandling.

For pensionister kan der endvidere ydes helbredstillæg efter henholdsvis lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. Helbredstillæg kan bl.a. dække pensionistens egne udgifter til tandproteser, såfremt kommunen vurderer, at udgiften er nødvendig.

Der skelnes heller ikke efter disse bestemmelser mellem årsagerne til behovet for ydelsen.

Spm. nr. S 4203

Til indenrigs- og sundhedsministeren (4/6 04) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange kroner amter, kommuner og patienter i hvert amt kunne have sparet på syrepumpehæmmere (PPI) i 2003, hvis lægerne hver gang havde ordineret den billigste syrepumpehæmmer, og oplyse, hvordan ministeren i fremtiden vil sikre, at lægerne hver gang udskriver den billigste syrepumpehæmmer, så besparelserne bliver opnået?«